

R' YOSEF CARO (1488-1575)

HALACHIST AND MYSTIC

בית כנסת הנשיא

1. לכן חזק ואמץ בתורתך כאשר אתה עושה בתורה במשנה בגמרה רש"י ותוספות, ובפסק ובקבלה כי אתה מקשר אותם זה בזה. וכל מלאכי מרום דורשים שלומך וטובתך. ואל תצטער במזונות כי כבר אמרתי לך פעמים אין מספר כי פרנסתך מזומנת, לא תחסר דבר, כי אתה מושגח מאד בכל ענייניך רק כי תדבק בי ובתורתתי ויראתי ועבודתי

מגיד מישרים 258

The Maggid (see below) praised R' Yosef Caro's ability to tie together psak and kabbala in his commentary

A] HISTORICAL CONTEXT

- 1391 Jews begin to leave Spain to settle in Eretz Yisrael.
- 1486 Rav Ovadia of Bartinura leaves Italy to settle in Yerushalayim.
- 1492 Spanish expulsion and immigration to Italy, Greece, Turkey, Holland and Eretz Yisrael.
- 1505 Leadership in Eretz Yisrael moves towards Tzfat (majority Sefardi).¹
- 1516 Ottoman conquest of Eretz Yisrael - relatively benign conditions for the Jews.
- 1524 Rav Ya'akov Bei Rav settles in Tzfat and establishes a large yeshiva.

יוסף קארו

B] BIOGRAPHY

- 1488 Born in Toledo, Spain.
- 1492 Fled with his family in the Great Expulsion and settled in Portugal.
- 1497 Expelled from Portugal with his family, eventually settling in Constantinople
- c. 1500 Received a full talmudic training from his father (R' Efraim) and uncle (R' Yitzchak).
- c.1510s Studied in Egypt under Rav Ya'akov Bei Rav.
- 1520-2 Moved to Adrianople, Turkey. There he met the radical and false Messiah Shlomo Molcho.
- 1522 Began work on the **Beit Yosef**.
- 1532 Molcho was burned at the stake in Germany.
- 1533 Lived in Salonica and became close to the kabbalists R. Yosef Taitzak and R. Shlomo HaLevi Alkabetz.²
- 1535 Settled in Eretz Yisrael, moved to Tzfat and was appointed to the Beit Din of R. Ya'akov Bei Rav. Supported the reestablishment of real Semicha. He received this Semicha and bestowed it on his student **Rav Moshe Alshich**.
- 1542 **Beit Yosef** completed.
- 1546 R. Ya'akov Bei Rav died and R. Caro assumed leadership of the Tzfat Beit Din. Jews from all over the world turned to him for halachic guidance, including Rav Moshe Isserlis in Poland.
- 1550s Publication of the Beit Yosef.
- 1565 Publication of the **Shulchan Aruch**.
- 1575 Publication of the **Kesef Mishne**.
- 1575 13 Nissan - died and buried in Tzfat.

Family: • Rav Karo married 3 times and had two sons - Shlomo and Yehuda, the later being born from his third wife when he was already over 80

Teachers: • Rav Ya'akov Bei Rav (1474-1546) • Rav Shlomo HaLevi Alkabetz (1508-1593) - in Kabbala

Students: • Rav Moshe Alshich (1508-1592) • Rav Moshe Cordovero (1522-1570)

1. Tzfat became a major Jewish center in the early 16C due to a number of factors, including: (a) the conquest of the Ottoman Empire and subsequent connection of Tzfat to the now open trade routes with Syria and Egypt; (b) the arrival of Syrian Jews; (c) the religious 'neutrality' of Tzfat - not of specific interest to Moslems or Christians; (d) proximity to the kevarim of Tannaim, especially Rashbi. By the mid-16C the Jewish population was over 10,000.

2. R. Alkabetz is the author of Lecha Dodi. His brother-in-law was R. Moshe Cordovero. Both also eventually moved to Tzfat.

C] WORKS**(a) BeitYosef**

A commentary based around the Tur. It took 20 years to complete and was started whilst he was still in Turkey. It was finished in 1542 after which he spent 12 years reviewing it. The commentary was published as follows:-

• Orach Chaim	1550-1	• Yoreh Deah	1551	
• Even Haezer	1553	• Choshen Mishpat	1559	• Whole work: reprinted in 1564-7

The Beit Yosef brings together 32 of the major halachic opinions of the Rishonim and seeks to reach a psak, based primarily on the rulings of the majority of the Rif, Rosh and Rambam. If there is no majority of these three, other opinions are then brought in. In many cases the halacha follows the Rambam, even where he is a lone opinion.

(b) ShulchanAruch

Written in 1565 as a synopsis of the Beit Yosef and broken down into simple paragraphs without the sources and reasoning. In the preface he outlines the purpose of the sefer as (i) to guide the student in deciding halacha and (ii) to facilitate memorization of the halachot. R. Caro divided the Shulchan Aruch into 30 sections so that it could be reviewed every month.

There was opposition to the S.A. from some, in particular the **Maharshal (R. Shlomo Luria)**, the **Levush (R. Mordechai Yafeh)** and the **Maharam Lublin** - see below. Nevertheless the S.A. was quickly accepted and gave rise to many commentaries.

Key Commentaries on S.A.: **Magen Avraham** and **Taz** on Orach Chaim; **Shach** and **Taz** on Yoreh Deah; **Chelkat Mechokek** and **Beit Shmuel** on Even Haezer; **Shach** and **Sm'a** on **Choshen Mishpat**

Others commentaries on S.A.: Be'er Heitiv, Be'er Hagolah, Pri Megadim, R. Akiva Eiger, Eshel Avraham, Pri Chadash, Vilna Gaon, Machatzit Hashekel, Sha'arei Teshiva, Pitchei Teshuva, Degul Mervavah, Mishna Berura

The proliferation of commentaries also lead others to later write summaries of halacha in concise form:-

- **Shulchan Aruch HaRav** - by R. Shneur Zalman of Liady
- **Chayei Adam** - by R. Avraham Dantziger
- **Kitzur Shulchan Aruch** - by R. Shlomo Ganzfried

(c) KesefMishneh

A commentary on the Rambam - published in 1575 - now printed as standard in every Mishne Torah

(d) Responsa • Avkat Rochel and others

(e) MaggidMeisharim • Kabbalistic interpretations on the Chumash that he heard from his Maggid - a heavenly voice that communicated with him regularly - see below.

(f) Supercommentary on Rashi and Ramban - now lost

D] THE GREAT SEMICHA DEBATE

<p>נראין לי הדברים שאם הסכימו כל החכמים שבארץ ישראל למנות דיינים ולסמוך אותם הרי אלו סמוכים ויש להן לדון דיני קנסות ויש להן לסמוך לאחרים, אם כן למה היו החכמים מצטערין על הסמיכה כדי שלא יבטלו דיני קנסות מישראל, לפי שישאל מפוזרין ואי אפשר שישכימו כולן ואם היה שם סמוך מפי סמוך אינו צריך דעת כולן אלא דן דיני קנסות לכל שהרי נסמך מפי בית דין, והדבר צריך הכרע</p>	2.
--	----

רמב"ם הלכות סנהדרין פרק ד הלכה יא

The Rambam writes in the Mishneh Torah that real Semicha could be restarted in Eretz Yisrael with the consensus of the Rabbis in Eretz Yisrael

3. ואפשר דבשתא נמי אפשר להמלא סמוכים על פי מה שכתב הרמב"ם ז"ל צפרק ד' מהלכות סנהדרין (ה"א) גרמין לי הדברים שאם הסכימו כל החכמים שצריך ישראל למנות דיינים ולסמוך אותם הרי אלו סמוכים ויש להם לדון דיני קנסות ויש להם לסמוך לאחרים. וכבר כתב כיוצא בזה הרשב"א צריש פרק שור שנגח ד' וה' (צ"ק לו: ד"ב בוא"ט)

בית יוסף חושן משפט סימן רצה

The Beit Yosef follows that opinion

- 1492 Expulsion from Spain.
 1516 The Ottomans (supported by the Jews) captured Eretz Yisrael from the Mameluks.
 1538 Rabbi Yaakov Bei Rav called a convocation of the Rabbis of Tzfat to reinstate the practice of having one great Jewish body - the *Sanhedrin* - that would once again have full powers³. One central issue was the wish to be able to decree *malkot* on the Anusim who had returned to Judaism and wished to achieve a full kappara. Semicha was granted to R' Yosef Caro, R' Moshe Trani (Mabit) and others, including Rav Levi ibn Chaviv, the Ralbach⁴, of Yerushalayim, who rejected the Semicha and indeed the whole project. The Radvaz - R' David ibn Zimra - in Egypt also opposed the Semicha project.
 1540s R' Yosef Caro grants Semiach to R' Moshe Alshich (d.1593)
 1546 R. Yaakov Bei Rav dies.
 1558 Tiveria awarded by Suleiman to the Jewish ownership of Don Yosef Nassi and his aunt, Dona Gracia Mendes
 late 1500s The Alshich granted Semicha to R' Chaim Vital (d. 1620)

E] THE BEIT YOSEF

4.

² על כן אני הרל באלפי יוסף במוהר"ר אפרים במוהר"ר יוסף קאר"ו זלה"ה קנאתי לה' צבאות ונערתתי חצני לסקל המסילה והסכמתי לחבר ספר כולל כל הדינים הנוהגים בביאור שרשיהם ומוצאיהם מהגמרא עם כל חילוקי סברות הפוסקים איש לא נעדר. ולא ראיתי לעשות ספר זה חיבור בפני עצמו כדי שלא אצטרך לכפול ולכתוב דברי מי שקדמני ולכן הסכמתי לסמכו לאחד מהפוסקים המפורסמים. ועלה בדעתי לסמכו לספר הרמב"ם ז"ל להיותו הפוסק היותר מפורסם בעולם. וחזרתי בי מפני שאינו מביא אלא סברא אחת והייתי צריך להאריך ולכתוב סברות שאר הפוסקים וטעמם. ולכן הסכמתי לסמכו לספר ארבעה טורים שחבר הרב רבינו יעקב בן הרא"ש ז"ל כי הוא כולל רוב דעות הפוסקים:

נמצא שמי שיהיה ספר זה לפניו יהיו סדורים לפניו דברי התלמוד עם פירושי רש"י והתוספות והר"ן ופסקי הרי"ף והרא"ש והמרדכי והרמב"ם והגהותיו ומגיד משנה ורבינו ירוחם וספר התרומה ושבלי הלקט והרוקח ושערי דורא וספר התשב"ץ וספר העיטור ונמקי יוסף וסמ"ג וסמ"ק וארחות חיים ותורת הבית והגהות אשירי וספר המנהיג והאגור וספר בעלי הנפש להראב"ד ותשובות הרא"ש והרשב"א והר"י בר ששת וה"ר שמעון בר צמח ומהר"י קולון ותרומת הדשן. כל דבריהם מבוארים היטיב. ובקצת מקומות מאמרי הזוהר:

וליהות כי כבר נודע שהרא"ש והמרדכי וסמ"ג וסמ"ק וספר התרומה והגהות מיימון כולם נמשכים אחר דברי התוספות על הרוב לכן אם בקצת מקומות לא אכתוב דעתם אל יחשדני שומע כי כשאני כותב דעת התוספות איני צריך לכתוב דעת הקדושים הללו שסתמם כפירושם. והנה בא לירי קצת תשובות הרשב"א כתובות בעט ברזל ועופרת ברפוס וכתוב בתחלתן שהם תשובות הרמב"ן. וכשאני כותב מאותן תשובות אע"פ שאני יודע שהיא תשובת הרשב"א אני כותב כתוב בתשובות להרמב"ן לפי שספרי הדפוס מצויים ביד כל אדם ומי שירצה לעיין לשון התשובה עצמה יוכל לעמוד עליה:

ועלה בדעתי שאחר כל הדברים אפסוק הלכה ואכריע בין הסברות כי זהו התכלית להיות לנו תורה אחת ומשפט אחד. וראיתי שאם באנו לומר שנכריע דין בין הפוסקים בטענה וראיות תלמודיות הנה התוספות וחידושי הרמב"ן והרשב"א והר"ן ז"ל מלאים טענות וראיות לכך אחת מהדעות. ומי זה אשר יערב לבו לגשת להוסיף טענות וראיות. ואיזהו אשר ימלאהו לבו להכניס ראשו בין ההרים הררי אל להכריע ביניהם על פי טענות וראיות לסתור מה שבידו הכ או להכריע במה שלא הכריעו הם. כי בעונותינו הרבים קצר מצע שכלינו להבין דבריהם כל שכן להתחכם עליהם. ולא עוד אלא שאפילו היה אפשר לנו לדרוך דרך זה לא היה ראוי להחזיק בד לפי שהיא דרך ארוכה ביותר:

ולכן הסכמתי בדעתי כי להיות שלשת עמודי ההוראה אשר הבית בית ישראל נשען עליהם בהוראותיהם הלא המה הרי"ף והרמב"ם והרא"ש ז"ל אמרתי אל לבי שבמקום ששניכ מהם מסכימים לדעת אחת נפסוק הלכה כמותם אם לא במקצת מקומות שכל חכמי ישראל או רובם חולקין על הדעת ההוא ולכן פשט המנהג בהיפך:

3. See <http://rabbikaganoff.com/semicha-and-sanhedrin-controversies/> for an article by R' Yirmiyahu Kagenoff on the great 16th Century Semicha controversy

4. His father, R' Yaakov ibn Chaviv wrote the Ein Yaakov

ומקום שאחד מן הג' העמודים הנזכרים לא גילה דעתו בדין ההוא והשני עמודים הנשארים חולקין בדבר הנה הרמב"ן והרשב"א והר"ן והמרדכי וסמ"ג ז"ל לפנינו אל מקום אשר יהיה שמה הרוח רוח אלהי"ן קדישין ללכת נלך כי אל הדעת אשר יטו רובן בן נפסוק הלכה: **ובמקום** שלא גילה דעתו שום אחד מן הג' עמודים הנזכרים נפסוק כדברי החכמים המפורסמים שכתבו דעתם בדין ההוא. ודרך זו דרך המלך נכונה וקרובה אל הדעת להרים מכשול: **ואם** בקצת ארצות נהגו איסור בקצת דברים אע"פ שאנו נכריע בהפך יחזיקו במנהגם כי כבר קבלו עליהם דברי החכם האוסר ואסור להם לנהוג היתר כדאיתא בפרק מקום שנהגו (פסחים נא.):

הקדמה⁵ לספר בית יוסף על הטור

The Beit Yosef developed a general principle - to follow the majority of Rif, Rambam and Rosh⁶

5. ... qualitatively, by nature of halachic decision and outlook the book was Sephardic, though quantitatively, by the number of decisions and customs quoted, the book was Ashkenazic. In its general approach to halacha and its structure, the book was certainly Sephardic in tradition, but in its detail and particular decisions, the book was reflective of Ashkenazic traditions.

Yisrael M. Ta Shema, Y. Caro and His Book, Beit Yosef, *Moreshet Sepharad* (Jerusalem 1992) p 525

F] RAV YOSEF KARO - MYSTIC

F1] THE MAGGID

- Came to him while still in Turkey - attested to by his friends and colleagues, R' Moshe Cordovero and R' Shlomo Alkabetz (who claims that he and others heard the Maggid speak during Tikun Leil Shavuot.)
- A heavenly voice⁷ - 'The Voice of the Mishna' - which spoke to him and through him.
- Written up in Maggid Meisharim⁸
- Some of the messages of the Maggid:
 - that he should study Mishna diligently.
 - that he should move to Eretz Yisrael.
 - that he would become a pre-eminent leader of world Jewry.
 - that (although he sometimes doubted himself) his psak was accurate and 'halacha leMoshe MiSinai'.
 - that he should finish his Beit Yosef quickly before a certain rabbi in Krakow (!)
 - how to achieve *Giluy Eliyahu*
 - ethical instruction
 - kabbalistic explanations of the ten sefirot, Ma'aseh Bereishit, Divine Names
 - mystical reflections on reincarnation and resurrection of the dead, miracles, Divine Providence and free choice, dream interpretation, kavanot behind eating, and the mystical intentions of the mitzvot
 - that he would die a martyr's death like Shlomo Molcho⁹.
 - that the Semicha project was blessed in Shamayim

F2] THE ZOHAR

- The Beit Yosef lists the Zohar as one of his sources and sometimes quotes the Zohar as one of the relevant opinions.
- His halachic analysis is however almost never focused on kabbalistic or mystical issues. He reaches a psak based on the classic system of Talmud and Rishonim and does not always follow the position of the Zohar¹⁰.
- However, his in-principle inclusion of the psak of the Zohar was very influential on the halachic process. Until that time, the Zohar was not widely quoted even in Sefardi circles as a halachic source and was still resisted strongly in Ashkenazi circles.

5. For a shiur by R' Aryeh Lebowitz with an overview and summary of the introduction to the Beit Yosef see <http://www.yutorah.org/download.cfm?materialID=510831> and audio at <http://www.yutorah.org/lectures/lecture.cfm/765001/rabbi-aryeh-lebowitz/by-way-of-introduction-beis-yosef-and-shulchan-aruch/>.

6. The Chida claims that this approach was accepted by 200 great Rabbis - hence מר"ן נאמנים - מר"ן

7. Rav Chaim Vital explains it to be a form of Ruach Hakodesh.

8. The Chida later said that only one fiftieth of the book was ever published. Some scholars questioned the authenticity of Maggid Meisharim as a work of R' Yosef Karo. However, more recent scholarship, especially that of R.J. Zvi Werblowsky (senior lecturer and Dean at Hebrew U) has affirmed the authorship of the book. See Werblowsky, Joseph Karo: Lawyer and Mystic, JPS, 1977.

9. This did not occur. Rav Caro died peacefully at an old age.

10. Such as in eating meat within an hour after milk, which the Beit Yosef permits, although the Zohar strictly prohibits.

6. ומתוך לשון הרא"ש שכתב רבינו יתצאר לך שצריך העולה לקרות בנחת עם שליח ליצור כדי שלא תהא צרכתו לצטלה ורבינו הגדול מהר"י אבוהב ז"ל כתב שמעתי שכתוב בספר הזוהר שאין לקרות כלל אלא אחד וראוי לחוש לדבריו וכיון דלדברי הזוהר אסור לקרות אלא אחד לצד ועכשיו שנהגו ששליח ליצור הוא הקורא העולה אסור לקרות אע"פ שלדברי הפוסקים צריך לקרות ואם לא יקרא כתבו דהוי צרכה לצטלה, מאחר שלא נזכר זה בתלמוד בהדיא לא שצקינן דברי הזוהר מפני דברי הפוסקים ומיהו אפשר שאפילו לדברי הזוהר ראשי לקרות והוא שלא ישמיע לאזניו

בית יוסף אורח חיים סימן קמא

The Beit Yosef is discussing whether the person called to the Torah must read along with the ba'al kriyah. The classic Rishonim write that theoleh must read along since he made the berachot. Otherwise, the beracha will be in vain. However, the Zohar prohibits two people reading at the same time! Since this halacha is NOT brought explicitly in the Talmud but only by the post-talmudic poskim, given a dispute between them and the Zohar, the Beit Yosef rules like the Zohar. But in a dispute between the Zohar and the Talmud, the Talmud would win.

7. ... מכמה דינים שמצינו שכתב רבי שמעון בן יוחאי צספר הזוהר היפך ממסקנה דתלמודא ואין הפוסקים כותבים אלא מסקנה דתלמודא. וטעמא משום דאפילו אם היו יודעים דברי רבי שמעון בן יוחאי לא הוו חיישי לכו צמקום דפליג אתלמודא דידן והמפרשים, דלעולם צריך לצרך שתיים משמע לכו דבהדיא קאמר תלמודא הכי. ולפיכך פסקו כן, כל שכן שצימי הפוסקים עדיין לא נגלה ספר המאור הקדוש צעולם

בית יוסף אורח חיים סימן כה

Even when it comes to a clear position in the Talmud against the Zohar, the Beit Yosef explains that the reason the poskim follow the Talmud is because they would not follow R' Shimon anyway in such circumstances. Furthermore, in all likelihood the poskim never saw the Zohar at all!

8. ואין לזוז מדברי הפוסקים אף אם היו דברי הזוהר חולקים עליהם. כן נ"ל דלא כצ"י שכתב דלא שצקינן דברי הזוהר מפני דברי הפוסקים והולרך לעשות פשרה ציניהם. וצתוספות פרק ראובו צ"ד (ר"ה כז. ד"ה אצל שנים) כתבו בהדיא דהמנהג צזמן הזה ששנים קורין

דרכי משה הקצר אורח חיים קמא:ב

The Rema disagrees with the Beit Yosef. He rules that, in a conflict between the poskim and the Zohar, the poskim win

9. כתב הכנסת הגדולה צכללי הפוסקים: (1) כל דבר שצעלי הקבלה והזוהר חולקין עם הגמרא והפוסקים הלך אחר הגמרא והפוסקים. (2) מיהו אם צעלי קבלה מחמירין יש להחמיר ג"כ. (3) ואם לא הוזכר צגמרא צפוסקים אע"פ שזכר צקבלה אין אנו יכולין לכוף לנהוג כך. (4) ודין שאין מוזכר צהיפוך צש"ס ופוסקים יש לילך אחר דברי קבלה. (5) וגם צמקום שיש פלוגתא צין הפוסקים דברי קבלה יכריע

משנה ברורה סימן כ:מב

The Mishna Berura sets out guidelines for how to rule in the case of conflict between the Zohar and the classic poskim

10. ודע שיש בענייני תפילין וכן בשאר מצוות מה שעושין ע"פ חכמת הקבלה וכתבו הפוסקים כלל בזה דכשהגמרא והפוסקים מחולקים עם הזוהר הולכין אחרי הגמ' והפוסקים ואם הזוהר מחמיר יכול מי שירצה להחמיר כהזוהר ובדבר שלא נזכר בגמרא ודאי ראוי לעשות כדברי הזוהר אמנם אין כופין על זה (מג"א סק"ד בשם רדב"ז ע"ש) אמנם מקובלני שא"א להיות הזוהר מחולק עם הגמ' אא"כ שגם בגמ' יש פלוגתא ובמקום שהדין פסוק בגמ' גם הזוהר ס"ל כן ואולי יש מקומות שלא פירשו כן בזוהר לא כווננו האמת וצריך לפרש פירוש שישתווה עם הגמ' ודו"ק

ערוך השולחן אורח חיים סימן כה סעיף כט

The Aruch HaShulchan often uses the position of the Zohar (i) to defend existing practice; (ii) to resolve halachic argument. He de-emphasizes, wherever possible, any apparent contradiction between the Zohar and the halacha

11. ומאחר שבתלמודא דידן לא נתצאר דין זה צפירוש מי יערב לצו לגשת לעצור צקום עשה על דברי רבי שמעון בן יוחאי המפליג כל כך צאיסור הנחת

בית יוסף אורח חיים סימן לא

On the issue of wearing tefillin on Chol Hamoed, the Beit Yosef is unwilling to contradict the view of R' Shimon bar Yochai in the Zohar that prohibits this strongly

G] RAV MOSHE ISSERLIS - THE REMA**G1] HISTORICAL CONTEXT**

c.1100	The first Jews began to settle in Poland
1241	Following Mongol invasions and destruction, immigration is encouraged
1264	Jews officially admitted by Boleslav, Duke of Greater Poland to his duchy - "Statue of Kalisz"
1334	Casimir the Great permits the Jews to settle throughout the land
1350-1500	Mass immigration of Jews from W. Europe from 1450. Senior Rabbanim begin to move to Poland
1569	Poland and Lithuania merge and then annex Ukraine
1580	Council of the 4 Lands set up (Greater Poland, Lesser Poland, Ruthenia and Volhynia. Lithuania later joins.) The Council regulated the kehilla in religious, judicial, administrative and financial matters. It met annually at Lublin and comprised 70 representatives from many communities
1623	Lithuania separates and forms its own Council

Major Rabbinic Figures in Poland 1450-1600

d. 1530	Rav Ya'akov Pollak - introduces the pilpul methodology to the Polish Yeshivot
d.1558	Rav Shalom Shachna (Rashash) (student of Rav Ya'akov Pollak)
1530-72	Rav Moshe Isserlis (Rema) (student and son-in-law of Rav Shalom Shachna)
1510-73	Rav Shlomo Luria (Maharshal) from Lublin;
1535-1612	Rav Mordechai Yafeh (Levush)

G2] BIOGRAPHY

1530	Born in Cracow, Poland into a prestigious family. His father R. Yisrael Isser was a successful businessman and ba'al tzedaka
1540s	Studied in Lublin under Rav Shalom Shachna and then married his daughter. Students of the Reshash included Rav Shlomo Luria and Rav Chaim, elder brother of the Maharal of Prague
1550	Returned to Cracow as a Rav and established a yeshiva
1552	His mother, wife and grandmother all died. He set up the Rema shul in their memory
1553	Appointed Dayan of Cracow
1572	Lag B'Omer - died in Cracow

Main Teachers: • Rav Shalom Shachna

Main Students: • Rav Mordechai Yafeh, author of the Levush • Rav Yehoshua Falk Hakohen, author of the Sefer Me'irat Einayim (Sma) • Rav Hirsch Shor (teacher of the Bach) • R. Avraham Horowitz (father of the Shelah)

G3] WORKS

- Talmudist, although did not favor the pilpul methodology.
- Kabbalist
- Keen philosopher - encouraged interest in philosophy of the early Polish yeshivot (his students wrote commentaries on the Moreh Nevuchim and Introduction of the Rambam to his Shemona Perakim). Was heavily criticized by others, particularly Maharshal, for his involvement in philosophy.
- Keen historian and astronomer, which was reflected in the interest of his talmid R' David Ganz .

(a) **Sefer HaMapa** on the Shulchan Aruch. With great humility, the Rema wrote this as a gloss on the Shulchan Aruch rather than bringing out his own sefer of halacha. It principally brings the halachic positions of the Ba'alei Hatosafot and the later Ashkenazi poskim and minhagim. It helped to make the Shulchan Aruch a universally accepted work of halacha. Even though the Rema and Rav Yosef Karo were contemporaries and corresponded, the Rema was over 40 years younger!!

(b) **Darchei Moshe** - glosses to the Tur and Beit Yosef. Originally intended to be an encyclopedic work like the Beit Yosef, the Rema discovered after composing the first part on Orach Chaim that the Beit Yosef had got there first!¹¹ Again, rather than competing with the Beit Yosef he rearranged the Darchei Moshe, producing a short version which cross-refers to the Beit Yosef. We now have the long (original) and short versions.

(c) **Torat Ha'Chatat** on kashrut - although controversial with some at the time who did not favor its codex form, it was accepted and is brought often by the Shach

(d) **Torat Ha'Olah** - a philosophical explanation of the Temple service

(e) **Mechir Yayin** - a philosophical work on Megilat Esther. Written when the Rema was stranded away from Cracow during Purim due to the plague. With little food or cheer, the Rema also had no sefarim and wrote the work for his father in lieu of Mishloach Manot!!

(f) **Teshuvot(132)**

(g) **Commentary on the Zohar**

H] RESPONSES TO THE SHULCHAN ARUCH

H1] EARLY SEFARDIC RESPONSES¹²

12. ומחילת מכבודו שגה ברורה, כי הוא ראה בשו"ע שעשאו קרב מהריקא ז"ל לקטנים ועמי הארץ

שו"ת מהרי"ץ סז

Rav Yom Tov Zahalon (d. 1638) was a student to the Mabit and the Alshich (who received his Semicha from Rav Yosef Caro) and nevertheless writes that the Shulchan Aruch was written for children and ignoramuses!¹³

13. כי רוב הדברים של אסור והתר נהגו על פי הרא"ש כי הוא אחרון הפוסקים שבספרד שכל הקהלות אשר שם היו ספרדים היה להם להחמיר כסברת הרא"ש כי הוא ז"ל היה הרב שבספרד וכולם היו תלמידיו ומסתמא קימו וקבלו עליהם פסקיו

שו"ת מהרי"י בן לב חלק ב סימן יג

Rav Yosef Ibn Lev (d. 1580, Turkey) writes that the classic posek then most accepted by the Sefardim was the Rosh!¹⁴

14. ועוד שמעתי שכאשר יצא לאור ס' בית יוסף אמר הרב מהריב"ל שס' זה ממעט הבקאות וגזר על תלמידיו שלא ילמדו בו. והם היו לומדים לפניו ס' הטורים והוא היה אומר מקור נפתח לכל דין מהש"ס. ומאז הימים לא אירע שנעלם מהרב מהריב"ל שום מקור דין ברוב בקאותיו. ואחר הגזרה הנזכרת יום אחד למדו דין אחד והרב לא מצא ידיו ורגליו בבית המדרש ונעלם ממנו הבקאות וטרח בחפוש אחר חפוש פשפש ולא מצא. אז אמר הרב מהריב"ל נראה שמן השמים רוצים שס' בית יוסף יתפשט בעולם לכו חזו. ובפתחם מצאו איה מקום הדין בש"ס והתיר להם הגזרה. כי ראה כי הסוגיא ההיא היתה ידועה אצלו ונעלמה ונסתרה ממנו ודן בדעתו ששמים לו זכ"ו למרן ז"ל

שם הגדולים מערכת ספרים אות ב [נט] בית יוסף

Rav Yosef ibn Lev was initially very nervous about the Beit Yosef and considered it 'lacking in breadth'. The Chidah here recounts how Rav ibn Lev changed his opinion when the Beit Yosef 'saved the day'

H2] LATER SEFARDIC ACCEPTANCE

15. יען כי מאחר שאנחנו קבלנו הוראת מרן ז"ל, וכאן פסק הדין בלי שום חולק אפילו אם יבואו מאה אחרונים לחלוק עלינו להתיר אין שומעין להם, כי אנחנו מחויבים ללכת ע"פ הוראותיו מכח הקבלה שקבלנו

שו"ת רב פעלים חלק ב - יורה דעה סימן ז

This statement of the Ben Ish Chai (late 19C) is indicative of subsequent Sefardi acceptance of Maran

11. According to some accounts, the Rema became aware of the Beit Yosef when given a copy as a gift by a well-meaning student!

12. For a detailed analysis of the Sefardi adoption of the positions of the Beit Yosef see Part 3 of Rav Benny Lau's book, Mishnat HaHilchatit Shel Maran Rav Ovadiah Yosef.

13. In fairness, Rav Yosef Caro himself in the introduction to the Shulchan Aruch writes that his book is also useful for children who are not yet able to learn Beit Yosef.

14. The Rosh (1250-1327) was originally from Germany and left for Spain following the pogroms in Europe and the imprisonment of his Rav, the Maharam of Rotenberg.

H3] ASHEKNAZI RESPONSES

16.

כי ידוע שהרב המהבר בית יוסף, בטבעו אל הגדולים נכסף, ופסק הלכה בכל מקום על פי שנים ושלושה עדים, המה הגאונים הנחמדים, הרי"ף והרמב"ם והרא"ש בכל מקום שנים מהם לדעת אחת נצמדים, ולשאר רבנותא אדירי התורה לא חש עליהם, רק במקום גדולים עמד לפסוק הלכה בדברי שניהם, ואף כי הם קמאי ולא בתראי ולא חש לדברים שצווחו בו קמאי דקמאי, הלא הרי"ף שפסק סוף פ"ב דעירובין והסכימו עמו רבים לפסוק הלכה בכל מקום כבתראי ולא לחוש לדברי קמאי, ואפילו במקום הרב אצל התלמיד, וכן פסקו האחרונים תמיד, ובראשם מהרי"ק ומהרא"י בתשובותיהן הנעימות, אשר בהן האירו כל מחשך וגילו כל תעלומות, וע"י זה הדבר סתר כל המנהגים אשר באלו המדינות, אשר רובם בנויים על הכלל הזה בפשיטות ותמימות, ואין מפקפקים אחר דבריהם, ולכן לא רציתי ג"כ לחלוק עליהן, וכתבתי אצל כל דבר הכי נהוג, וטעמי ונמוקי עמי. וכל דבר כתבתי עליו שם אומרו אם לא אמרתי מעצמי, ואז כתבתי נראה לי להיות נקרא בשמי, ואם באולי טעיתי אתי תלין משוגתי, ולא יהא נתלה באחרים סרחוני ושגגתי.

הקדמה לספר דרכי משה על הטור

The Rema agreed in principle with the methodology of the Shulchan Aruch. However, he felt strongly that it did not sufficiently focus on Ashkenazi poskim and the later minhagim of the Ashkenazi community. The Rema later included (with R. Yosef Karo's permission) short comments (which he called the 'Mapa') within the text of the Shulchan Aruch and the composite book has been printed in this way ever since

17. א באתי להשיב מפני הכבוד לדברי הגאון הגדול מוריני ורבינו יוסף קאר"ו יצ"ו, אשר מימינו אנו שותים מקנקנו וכדו. ומה אוסיף בשבחו לכבדו על כן אתפלל אל ה' על העתיד להאריך ימי מורנו ורבינו, נשיא אלהים בתוכנו והנה חלילה להמרות דברי מכ"ת דמר וכל החולק עליו כחולק על השכינה

שו"ת הרמ"א סימן מח"א

Nevertheless, the Rema's general acceptance of Rav Yosef Caro was unquestionable

18. כי חדש מקרוב בא לידינו ספר וחיבור שעשה מהר"י קאר"ו על הטורים, והראה כמה חידושים מספרים הקדמונים שלא היו בידיים בימים שעברו, ותשובות נכריות וחידושים אשר נמצאו בכל הספרים, ולא חיסר דבר מכל אשר עלה במחשבה לפניו, וכמעט שלא הניח מקום להתגדר בו, אבל עשה פשרות בענייני פסקי הלכות מדעתו מסברת הכרס, ברוב הפעמים באיסור והיתר נגד הקבלה אשר קבלנו ונהגו עד הנה, והתלמידים הולכים אחר דבריו ופסקיו, ולא ידעו שבנפשם הוא, שהוא הכריע כמה פעמים נגד התוס' והפוסקים אשר אנו נוהגין לפסוק כוותיהו, והנה שגו בזה, מאחר שראו שכן כתוב בספרו שכך הלכה אמרו כך כתב הקאר"ו להדיא, כי כך העניין הרע אשר לפניו, מה שכתב בספר יאמינו, אם יעמוד אחד חי וצוח ככרוכיא שאין הדין כן בראיות גמורות, או אפ"ל בקבלה, לא יחישו לדבריו, כאשר כתבתי בהקדמה ראשונה, ובפרט האידנא שבעונות הרבים הנסמכים מרובים והלומדים מועטים, ומשום הכי תופסים דברי הספר אשר מצאו בו כל החידושים, ובזה הושוו הקטנים לגדולים, והנערים לזקנים

ים של שלמה מסכת חולין הקדמה

19. ולא זו הדרך ולא זו העיר. כי מימות רבינא ורב אשי אין קבלה לפסוק כאחד מן הגאונים, או מן האחרונים. אלא מי שיכשרו דבריו, להיותן מיוסדים במופת חותך על פי התלמוד והירושלמי. ותוספתא, במקום שאין הכרע בתלמוד

ים של שלמה מסכת בבא קמא הקדמה

The Yam Shel Shlomo - R' Shlomo Luria (Maharsha'l - Poland, 16C) is much more negative concerning the methodology of the Beit Yosef. Halacha is not to be ruled from a book! Rather a halachic authority with full understanding of the Talmudic sources should learn the final halacha directly from the Gemara

20. ובדורות הללו אותן שמורין הלכה מתוך שו"ע והרי הם אין יודעין טעם הענין של כל דבר אם לא ידקדקו מתחלה בדבר מתוך התלמוד שהוא שימוש ת"ח, וטעות נפל בהוראותם והרי הן בכלל מבלי עולם ויש לגעור בהן

מהרש"א חידושי אגודת סוטה כב.

The Maharsha - R' Shmuel Edels 16/17C Poland - is also critical. Those who rule directly from the Shulchan Aruch are 'destroying the world'!

21. תשובה כבר ידעת שאותן שנמשכין להורות הוראות ע"פ ש"ע הם המורים בתורה שלא כהלכה כי לא ידעו שורש של הוראה מבטן מי יצאו הפוסקים ובודים טעמם מלבם וע"י כך מרבים מחלוקות בישראל

שו"ת ב"ח (ישנות) סימן פ

22. א"א לפסוק ברוב הדינים מהש"ע כי כל דבריו כמעט הם סתומים כלשון הרמב"ם ובפרט בדיני ממונות, ומלבד זה הרי אנו רואים שהרבה והרבה ספיקות נפלו בדינים בכל יום וגם ברוב הדברים נחלקו גאוני עולם וצריך חכמה יתירה ובקיאיות הרבה להכריע בטעם מספיק. ומי שלא רגיל בלימוד הגמרא א"א לו להורות הוראה נכונה וכדאיתא בש"ס פ"ג דסוטה ואף משאר פוסקים קשה הדבר מאוד. כ"ש ע"י הש"ע לבד!

שו"ת ב"ח החדשות סימן מב

The Bach - R' Yoel Sikis, Poland 16/17C - is also critical but somewhat less forceful. In his view the Shulchan Aruch is simply too concise and simple to be useful in reaching the accurate halacha in many areas.

23. כי עיקר התורה כאשר הוא מורה הלכה למעשה, ודבר זה ראוי שיהיה יוצא מן התורה אשר התורה היא שכלית, ודבר זה הוא התלמוד שהוא שכלי ומזה ראוי שיהיה יוצא ההלכה למעשה. ודבר זה בודאי קיום העולם שעומד על התורה, ולפיכך התנאים שמורים הלכה מתוך המשנה הם 'מבלי עולם'. אבל בדור הזה אם היו פוסקים הלכה מתוך המשנה היה זה די, כי המשנה היא ראשית לתלמוד והתחלה אליו, אבל אין פוסקין הלכה מתוך המשנה שהיא עשויה לתלמוד כי התלמוד הוא פירוש המשנה, רק שהם פוסקים הלכה מתוך הפוסקים אשר נתחברו להורות הלכה למעשה ולא נעשו ללמד אותם רק לפסוק מהם, ודבר זה יותר רחוק מן הדעת.

והראשונים כמו הרמב"ם זכרוננו לברכה והטור זכרוננו לברכה, אף על גב שגם הם חברו הפוסקים בלא בירור לא היה דעתם רק להורות סוף ההלכה ואשר הוא עולה מתוך התלמוד. אבל לפסוק האדם מתוכה מבלי שידע מאיזה מקום יוצא הדין רק הלכתא בלא טעמא לא עלה על דעתם ועל מחשבותם ... ואלו ידעו המחברים כי החבורים ההם יהיו גורמין שיהיו עוזבין את התלמוד לגמרי ויהיו פוסקין מתוך החבורים לא היו מחברים אותם. כי יותר ראוי ויותר נכון שיהיה פוסק מתוך התלמוד, ואף כי יש לחוש שלא ילך בדרך האמת ולא יפסוק הדין לאמתו שתהיה ההוראה לפי האמת, מכל מקום אין לחכם רק מה שהשכל שלו נותן ומבין מתוך התלמוד, וכאשר תבונתו וחכמתו תטעה אותו עם כל זה הוא אהוב אל השם יתברך כאשר הוא מורה כפי מה שמתחייב מן שכלו, ואין לדיין רק מה שענינו רואות. והוא יותר טוב ממי שפוסק מתוך חבור אחד ולא ידע טעם הדבר כלל שהולך כמו עור בדרך. ובאולי יאמר אם כן בדור הזה שאינם בקיאים בתלמוד ולא ידעו אותו איך נפסק הלכה, הלא בודאי קשה הוא דבר זה שנשתכחה תורה ואין אנו ראוים לפסוק הלכה, וכל זה מה שאין אחד חוזר על תלמודו להיות בקי ורגיל בלמודו כמו שכתבנו למעלה גודל חסרוננו בתורה עד כי יבא מורה צדקנו ויסור טפשות לבנו ונפלאות מתורתנו יראנו, אמן וכן יהי רצון במהרה בימינו אמין!

נתיבות עולם למהר"ל מפראג - נתיב התורה פרק טז

The Maharal (Prague 16/17C) emphasizes that the process of psak is 'intellectual' - a journey through the sea of Talmud by an expert navigator. He also decries those who rule from shorthand summaries and even goes so far as to say that it is better for an expert to adopt the correct methodology and base his halachic psak on Talmudic analysis even if he gets it 'wrong', than to use a halachic summary! Nevertheless he accepts that even his generation may no longer be fully capable of 'proper' psak and thus intimates that the Shulchan Aruch may be a necessary development

The severe Ashkenazi critique of the Shulchan Aruch led to the writing by Rav Mordechai Yaffe (Poland 16/17C) of a longer and more detailed competitor - the Levush Malchut. Nevertheless, partially due to the support of the R' Alexander Falk Cohen (the Sm'a - Poland 16/17C) the Shulchan Aruch's reputation was restored.

24. אמנם אחר שיצא לאור החבור הגדול של הרב ב"י והש"ע שלו ואחריו הרב בהג"ה ש"ע ונתפשטו חבוריהם בקרב כל ישראל אין לנו אלא דבריהם

שו"ת צמח צדק (הקדמון) סימן ט

By the middle of the 17C, with the writing in Poland of the classic commentaries - the Shach, the Taz and the Magen Avraham - the status of the Shulchan Aruch was assured. R' Menachem Mendel Krochmal (Poland 17C) was able to write in his teshuvot Tzemach Tzedek¹⁵ that the Beit Yosef and Shulchan Aruch were now pre-eminent, even in Ashkenaz

25. הלא נודע שחיבורו על פי רוח הקודש חיבר בלתי ספק

פרי מגדים יורה דעה שפתי דעת סימן מח

The Pri Megadim (Poland late 18C) writes that the Shulchan Aruch was written with Ruach Hakodesh

Nevertheless some Lithuanian poskim - in particular the Vilna Gaon (late 18C) - still felt that they were NOT bound by the Shulchan Aruch and often take issue with its psak. To a lesser extent this holds true even into the 20C in the writings of Rav Moshe Feinstein.

15. Not to be confused with the later and more famous Tzemach Tzedek of Lubavitch